

A close-up portrait of a middle-aged man with a shaved head and a short, grey beard. He is wearing a black leather jacket over a dark turtleneck sweater. He has a slight smile and is looking directly at the camera. The background is dark and out of focus.

KATUJÄTKÄSTÄ HERRASMIEHEKSI

Jussi Lehtinen | Petteri Ala-Kivimäki

TAMMI

Jussi Lehtinen | Petteri Ala-Kivimäki

KATUJÄTKÄSTÄ HERRASMIEHEKSI

TAMMI

HELSINKI

1. painos

© Jussi Lehtinen, Petteri Ala-Kivimäki ja Tammi 2025

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-6516-2

Painettu EU:ssa

Tuoteturvallisuuden liittyvät tiedustelut:

tuotevastuu@tammi.fi

SISÄLLYS

KATUJÄTKÄSTÄ HERRASMIEHEKSI ELI VIISASTUNUT VEIJARI.....	7
UNELMIEN SAAVUTTAMINEN.....	17
MITEN KOHDATA TOINEN IHMINEN?	33
TURVAAMASSA TOISIA.....	73
MISTÄ SINUT MUISTETAAN?.....	99
POHJOISEN KUTSU.....	125
MIELEN MYRKYT.....	153
ONNELLISEN ELÄMÄN PERUSTA.....	187

KATUJÄTKÄSTÄ HERRASMIEHEKSI ELI VIISASTUNUT VEIJARI

Monet teistä tunnistavat minut edellisen kirjani *Concierge – VIP-erikoismies* perusteella. Voin tässä vaiheessa rehellisesti paljastaa, että tuon kirjan veijarimainen ote oli tietoinen valinta. Tein perusteellista taustatutkimusta ja sain tietää, millaiset kirjat myyvät. Huomasin, että ”veijariseikkailut” ovat suosittuja, ja päätin antaa kirjalleni tämän suunnan. Kaikki tarinat kirjassa ovat kuitenkin totta, vaikka en toki aina elä aivan niin kuin siinä on kuvattu.

Olin yllättynyt, kun arvostettu kustantamo Tammi oli erittäin innostunut jatkamaan yhteistyöstä. Vaikka epäröin uuden kirjan tekemistä, sain vapaat kädet ja innostuin. Onhan se tosiasia, että Suomessa ei kirjoja kirjoittamalla rikastu, mutta se on tuonut elämäni uusia mahdollisuuksia ja tehnyt kasvoistani niin tunnetut, että välillä siitä on suoranaista haittaa.

Nyt minulla on mahdollisuus antaa jotakin takaisin. Tämän uuden kirjan kautta haluan jakaa omia ajatuksiani ja yksinkertaisia neuvoja elämään. Tiedän jo etukäteen, että monet, jotka lukevat tämän kirjan ja sen ohjeet palvelusta,

käytöksestä ja elämästä, ajattelevat, että juuri näin kuuluukin toimia. Silloin voisin yhtä hyvin kysyä heiltä: miksi te ette sitten toimi näin?

Asiat, joista tässä kirjassa kerron, ovat oppeja, joita elämä on iskostanut minuun. Ne sisäistämällä olen päässyt pitkälle, ja niiden avulla katujätkästä kasvoi herrasmies. Ja ne ovat usein hyvin, hyvin yksinkertaisia juttuja. Tämän kirjan saaminen valmiiksi on suuri saavutus minulle itselleni. Tässä vaiheessa tuntuu, että tämä jää viimeiseksi kirjaksi, jonka teen itsestäni tällä tavalla. Toki teen muistiinpanoja ja konsultoin ihmisiä ja yrityksiä, mutta tämän kirjan haluan antaa koko Suomen kansalle. Olen sitä mieltä, että jokaisella on oikeus tietää, miten näihin asioihin tai näillä asioilla voi vaikuttaa. Toisinaan tietoa jaetaan liian hienoilla ja vaikeilla termeillä, mutta nämä yksinkertaiset neuvot kuuluvat ihan kaikille. Pienillä teoilla tai asenteen säädöillä voi olla todella suuri vaikutus elämääsi.

KATUJÄTKÄ

Olen katujen kasvatti, Tampereen Tesomalla ja Multisillassa kasvanut lähiöpoika. Olen yksinhuoltajaperheen nuorin lapsi, ja vartuin noilla vuokrataloalueilla. Lapsuuteni oli taloudellisesti niukka – jopa polkupyörä oli liian kallis hankinta. Se opetti käyttämään kaikenlaisia keinoja selviytymiseen.

Milloin kävimme omenavarkaissa, milloin vohkimme porkkanoita tai sipuleita. Teimme kaikenlaista pientä jäynää ja kiljua.

Isäni halusi, että olisin kulkenut paljon pidemmälle tuolla polulla. Hän oli tunnettu rikollinen, moninkertainen tappaja, joka pettyi, kun minusta ei tullut hänen työnsä jatkajaa. Multisilta taisi olla silloin maineeltaan Tampereen surkein lähiö, ja muiden mielestä erikoinen perheemme kuului seudun hierarkian pohjalle. Sen sain tuta lapsena pilkkana ja katseina, ja nyt voin myöntää, että tunsin häpeää. Kaiken kukkuraksi olin pieni kooltani.

Lapsuuden köyhyys ja puute auttoivat kuitenkin arvoštamaan elämän pieniä asioita. Ne tekivät minusta kampaailijan.

Tuolloin minun oli pakko ottaa oma tilani sekä koulun välitunneilla että kaupungilla – tapella fyysisesti, henkisesti

ja sosiaalisesti paikastani elämässä. Halusinkin olla niin sanotusti kova tyyppi, ja karu ympäristö ja siellä tapaamani ystävät suorastaan kannustivat siihen. Isäni tavoin isoveljeni tunsivat voimakasta vetoa elämän nurjalle puolelle, ja jo pelkäänsen sen takia jouduin itsekin tilanteisiin, joissa vähintään horjuttiin hyvän ja pahan rajalla.

1980-luvun Multisilta ei ollut näköalapaikka, ja monien alueen nuorten ja lasten haaveet ja unelmat olivat melko mallittaisia, jos niitä edes oli, mutta painiharrastus avasi minulle portin uuteen maailmaan. Pärjäsin ja sain kehuja, se tuntui oudolta mutta hyvältä. Painivalmentajat olivat kelpo miehiä, mahtavia roolimalleja. Vaikka en koskaan innostunut koulunkäynnistä, opin painisalilla, että työnteko kannattaa, sen avulla pääsee kohti tavoitteita.

Halusin jotain muuta, seikkailla. Vartuttuani murtauduinkin nopeasti pois betonilähiöstä, minkä jälkeen elämäni poukkoili villisti paikasta ja tilanteesta toiseen, sillä olin utelias ja levoton. Vuosien myötä vuokratorttelien katujätkä hioutui kohti toista ääripäätä. Aika pian oivalsin, että en halua olla mikään katujen kovanaama – halusin kehittyä, käyttäytyä paremmin ja olla herrasmies. Pohja siihen oli olemassa, sillä vaikka olin energinen ja paikoin ilkeäkurinen lapsi, olin kohtelias. Pyysin tekojani aina anteeksi. Tämä hybridikäytösmallini hämmästytti aikuisia, erityisesti opettajia. Tein todella paljon asioita, joita lopulta pyysin anteeksi, joten kehityin toistojen kautta.

Minusta taisi lopulta tulla herrasmies, mutta se tietty katujätkämäisyys on aina kulkenut mukani. Katujätkämäisyys ei kuitenkaan tarkoita vain kovuutta. Pidän askeettisuudesta ja palaan yksinkertaisten asioiden äärelle, esimerkiksi torikahvihetki on nautintojen aatelia. Olen aina viihtynyt tavallisten ja aitojen ihmisten parissa, jo nuorena. Heitäkin minä tervehdin aina, yhteiskuntaluokasta riippumatta. Se on merkki hyväksymisestä ja yhteydestä. Minulla on ollut

pienestä pitäen taipumus hyväksyä ihmiset sellaisina kuin he ovat, pelkästään lapsuuteni ja nuoruuteni henkilögalleria teki minusta osaltaan todella suvaitsevaisen. Olenkin tutustunut kaikenlaisiin ihmisiin elämäni varrella: kilteistä kilteimpiin ja kusipäiden kuninkaisiin, murhaajiin ja miljardööreihin. Juuri kukaan tai mikään ei enää hätkäytä minua.

Äskettäin kaivoin vintiltä yhdet minulle tärkeät kengät – juhlakengät. Ne ovat Tony Moran teräväkärkiset buutsit, joita koristavat kärkiraudat. Buutsit ovat olleet minulla tallessa yli kolmekymmentä vuotta, ja tietyllä tavalla ne kertovat elämäni jatkuvuudesta ja ovat linkki vanhan ja uuden välillä. Kaivoin ne esiin ystävien juhlia varten, ja ne istuivat edelleen hyvin jalkaan. Kun aikanaan menin naimisiin, minulla oli kirkossa jalassa juuri nuo samat saappaat.

Ne sopivat sekä katujätkälle että herrasmiehelle.

HERRASMIES

Käytöstapani ja pienet tekoni ovat johtaneet siihen, että minua kutsutaan usein herrasmieheksi.

Mistä tunnistaa herrasmiehen?

Olen sitä mieltä, että herrasmies tunnetaan siitä, että hän pukeutuu siististi ja tilanteeseen sopivasti, eli hän kunnioittaa tilaisuuksia mieltämällä etukäteen pukeutumistaan. Jos herrasmiehellä on hattu, hän nostaa sitä tavatessaan ja tervehtiessään ihmisiä. Hatun ei toki tarvitse irrota päästä kokonaan, vaan riittää, että hän ottaa vasemmalla kädellä hatun reunasta kiinni, nostaa sitä hieman ja nyökkää päälleen. Tämä on herrasmiehen merkki.

Herrasmies on kohtelias ja kunnioittaa muita. Hän tervehtii ihmisiä, kiittää ja päästää toisen aina ovesta ensin. Mielestäni on olemassa kahdenlaisia ihmisiä: toiset avaavat oven itselleen ja astuvat sisään ensin jättäen muut tulemaan perässä. Tämä on mielestäni sama kuin kohtelisi muita koirina. Kun ihminen menee sisälle koiransa kanssa, hän menee ensin ja koira tulee perässä. Minulla ei ole koiraa, mutta jos tulen samaan aikaan ulkoa jonkun kanssa, avaen oven ja päästän vieraan tai ystävän ensin asuntoon tai tilaan.

Herrasmies käyttäytyy tällä tavalla: hän avaa aina oven naisille, vanhuksille, ystäville ja vieraille. Poikkeuksena tähän

on meneminen vaaralliseen tai yllättävään paikkaan, jolloin hän menee turvallisuuden takaamiseksi edellä tarkistamaan paikat. Nämä tilanteet ovat kuitenkin hyvin harvinaisia.

Herrasmies antaa istumapaikan julkisissa kulkuvälineissä tai ravintolassa, ja tarjoilee tarvittaessa. Hän osaa myös ilahduttaa ja kehua muita ihmisiä. Herrasmies huomioi muut paikalla olevat ja voi viedä naiselle kukkia ilman mitään erityistä syytä. Hän ilahduttaa henkilökuntaa, ystäviään ja seuralaisiaan. Herrasmies tervehtii jopa tuntemattomia. Olen huomannut täällä Tampereella asuessani, että yksi erittäin suurenmoinen herrasmies, entinen poliitikko Jukka Gustafsson, ulkoiluttaa koiraansa ja tervehtii aina, kun katseemme kohtaavat, vaikka emme tunne toisiamme. Kun hieman selvittelin, kuka tämä poliitikko oikein on, sain tietää, että hän on sivistyksen asiantuntija. Olen usein miettinyt hänen herrasmiehen taitoaan: vaikka hän ei tunne ihmisiä, hän silti tervehtii aina, kun katseet kohtaavat. Tämä on hieno piirre. Ja ehkä hyväksi juuri poliitikolle, joka tarvitsee ihmisiä puolelleen ja ääniä vaaleissa. Ihmiset pitävät herrasmiehestä.

Herrasmies iloitsee toisten menestyksestä ja on kohtelias. Hän ei sano suoraan pahoja tai negatiivisia asioita, vaan on kohtelias ja auttavainen. Olen usein pysähtynyt tuntemattoman vanhuksen tai huonosti voivan ihmisen luokse, jos huomaan, että kaikki ei ole kunnossa. Herrasmiehen tavoin menen aina kysymään, onko kaikki hyvin. Tässä lähellä kotiani ollessani kävin kaupassa ja huomasin, että kaksi iäkkäämpää vanhusta oli pysähtynyt ja he istuivat rollaattoreissaan. Aistin selkeästi, ettei kaikki ollut kohdallaan, joten kävin kysymässä, voinko auttaa. Molemmat ottivat avun vastaan ja kertoivat olevansa hieman väsyneitä ja että heillä on ostoskasseja. Otin kassit kantoon. Autoin toista vähän matkaa, mutta toisen kanssa kävelin aika pitkään. Auttaminen tällaisissa tilanteissa tekee herrasmiehen.

Koen olevani herrasmies myös sen takia, että olen saanut hie-
man tunnettavuutta Suomessa kirjan ja lehtiartikkelien ansiosta.
Tapaan melko usein ihmisiä, jotka tulevat tervehtimään minua,
ja tervehdin heitä aina takaisin. Hetken päästä huomaan, etten
tunne heitä, mutta he ovat ehkä lukeneet kirjani ja kuvittelevat
tuntevansa minut. Herrasmies on silti kohtelias.

Herrasmies arvostaa hyvää palvelua ja huomioi aina henkilö-
kuntaa eri tilanteissa. Hän maksaa palvelurahaa hyvästä palve-
lusta ja huomioi kylään mennessään emännän vieden hänelle
aina kukkia, vaikka juhlan syy olisi jokin muu. Herrasmies
muistaa sekä isäntää että emäntää.

Herrasmies ei vänkää eikä riitele, ja hän välttää välikohtauksia
julkisilla paikoilla tai toisten tapahtumissa. Hän pyrkii olemaan
aina asiallinen ja luomaan hyvää mieltä ympärillään oleville
ihmisille. Herrasmies on ikään kuin yksi niistä, jotka tuovat ja
luovat omalla olemuksellaan tunnelmaa, hyvää mieltä ja huu-
moria tilanteeseen.

Herrasmies kohtelee puolisoaan hyvin ja huolehtii hänestä.
Minulla onkin tästä tarina.

Olen ollut useamman vuoden onnellisesti parisuhteessa.
Sain kumppanin, jota ihailen kovasti, eikä haittaa, että hän
on myös hyvin kaunis nainen. Kun liikumme täällä Tampe-
reella kävellen Näsijärven rantoja ja pyöräillen, entuudestaan
tuntemani, erittäin charmantti iäkäs herrasmies tervehtii
meitä aina ja on erittäin kohtelias. Kerran hän kysyi minulta,
millä ihmeellä olen saanut itselleni noin hyvän naisen. Mie-
tin asiaa ja pohdin, että se ei voi johtua ainakaan vauraudes-
tani, koska en ole mikään rahamies enkä muutenkaan koe
olevani menestyjä, sillä raha-asiani eivät ole koskaan olleet
hyvällä tolalla. Minulle tuli kuitenkin vastaus mieleen melko
nopeasti: hyvällä kohtelulla. Kohtelen häntä hyvin, puhun
hänelle kauniisti, pidän kädestä kiinni kävellessämme. Koen,
että nämä taidot ovat minulle luontaisia. Huomioin toisen ja
kohtelen häntä kuin hienoa kukkaa tai arvokasta esinettä. Se

tekee minusta herrasmiehen. Tietenkin herrasmies ymmärtää, että mies on mies ja nainen on nainen. He eivät kilpaile keskenään, vaan heidän tulee tukea toistensa elämää ja menestystä.

Tapasin Lapissa ollessani erittäin mielenkiintoisen persoonan nimeltään Folke West. Minulla on ollut suuri etu oikeus tutustua häneen ja hänen elämäkokemuksiinsa. Hän on tehnyt 750 matkailuohjelmaa aikana, jolloin internetiä ei ollut, ja hänellä on matkailukokemusta yli sadasta maasta. Kyselen häneltä aina välillä mielenkiintoisia asioita elämästä. Kerran kysyin Folkelta, missä maassa ovat maailman ihanimmat naiset. Folke vastasi, että he ovat varmaankin jossain Etelä-Amerikassa, koska siellä he rakastavat tulisesti, mutta eivät vihaisesti kuten Suomessa.

Kysyin Folkelta vielä, millainen on hyvä nainen. Folke, joka on 77-vuotias ja jolla on paljon elämäkokemusta ja sairastumisia takanaan, vastasi, että hänen mielestään hyvä nainen on sellainen, joka ymmärtää, ettemme elä enää vanhanaikaisessa maailmassa, jossa mies huolehtii kaikesta ja on vastuussa menestyksestä ja rakentamisesta. Hänen mukaansa hyvä nainen on sellainen, joka tukee miestänsä ja on ylpeä tästä. Ymmärrän tämän täysin. Kun ikää tulee, on toivottavaa, että kumppani, jonka kanssa elämme, myös tukee ja auttaa. Minulle rakkaus on aina ollut sellainen asia, että kun rakastun toiseen, olen tehnyt sisäisen päätöksen, että olen hänen kanssaan, vaikka hän sairastuisi tai jotain muita vastoinkäymisiä tapahtuisi. Jos hän on lojaali minulle, minä olen lojaali hänelle.

Herrasmies petaa aamulla sängyn, koska siitä päivä lähtee käyntiin. Herrasmies uskaltaa sanoa, että hän ihailee ja rakastaa. Herrasmies huomioi muita ihmisiä pyyteettömästi ja saa siitä hyvän olon tunteen. Herrasmies yrittää auttaa muita ja kohtelee kaikkia ihmisiä samalla tavalla ihonväristä, sukupuolesta tai ulkonäöstä riippumatta.

Yhteenvetona: herrasmies avaa ulko-oven, pukee takin vieraan tai kumppanin päälle ja avaa auton oven. Herrasmies kantaa ostokassit, ojentaa tuolin, antaa paikkansa bussissa tai junassa, nostaa tai auttaa nostamaan laukun lentokoneessa. Herrasmies voi jopa kohteliaasti huomauttaa vastaantulijan vaatetuksessa tai pukeutumisessa olevasta virheestä, mikäli toinen ei ole siitä tietoinen. Jos jonkun vaatteista esimerkiksi roikkuu vessapaperia, herrasmies huomauttaa tästä, jottei toinen ihminen joudu elämään tietämättään nolossa tilanteessa. Herrasmiehen tuntee ennen kaikkea siitä, että hän tervehtii.

Saan edelleen kuulla eräältä tamperelaiselta mieheltä kehuja, jotka juontavat nuorempana tekemästäni teosta, joka tuli minulta ihan automaattisesti, luonteenomaisesti. Hän kertoi, että hänen vaimonsa muistaa aina, kuinka tämä talutti polkupyörää Tampereen keskustassa. Olin kävellen liikkeellä, ja kysyin naiselta, onko kaikki hyvin. Nainen sanoi, että ketjut olivat lähteneet paikoiltaan. Olin auttanut ja laittanut ne paikoilleen, ja käteni olivat täysin ketjurasvassa. Tämä teko yllätti ja ilahdutti naista niin, että pariskunta muistaa sen vielä kymmenen vuotta myöhemmin: kaveri vain laittoi ketjut paikalleen liaten kätensä täysin pyyteettömästi. Tämä teko teki heihin syvän vaikutuksen.

Herrasmiehen käytös voi kuitenkin aiheuttaa myös negatiivisia reaktioita. Herrasmies voi kuulua seurueeseen, jossa on ihmisiä, jotka eivät käyttäydy hänen kanssaan samalla tavalla. He saattavat kokea, että herrasmies on aina huomioimassa muita eikä ajattele omaa seuruettaan tarpeeksi, vaikka toki herrasmies huomioi omankin seurueensa. Herrasmies voi ärsyttää saman seurueen jäseniä myös siksi, että hänen käyttäytymisensä paljastaa kovin ikävästi heidän omien käytöstapojensa puutteellisuuden. Siksi herrasmies voi aiheuttaa ärsyyntymistä, ei ulkopuolisissa, vaan usein ihan omassa porukassa.

Suosittelen silti olemaan herrasmies. Edut voittavat haitat.

UNELMIEN SAAVUTTAMINEN

”JONAIN PÄIVÄNÄ OLEMME FORMULA 1 -MAAILMASSA”

Olen usein saanut kuulla, että minulla on kyky asettaa korkea tavoite, visualisoida se ja lopulta toteuttaa unelma juuri sellaisena kuin olen sen nähnyt mielessäni. Tätä kutsutaan nykyään trendikkäästi manifestoinniksi.

Aikanaan työskentelin Saksan Garmisch-Partenkirchenissä alppihiihdon MM-kisoissa aloittelevana conciergena. Siellä aistin, kuinka asiakkaat ja vieraat arvostivat sitä, miten antaumuksella minä ja tiimini palvelimme heitä. Osa kokeneista ja kansainvälisistä vieraista oli suorastaan hämmästynyt työmme laadusta ja omistautumisestamme. Sen näki jo heidän silmistään.

Silloin yritys oli kovaa, ja palvelussamme oli särmiä. Vaadimme paljon sekä itseltämme että työkavereiltamme. Otimme työn tosissamme.

Sain ylistävästä palautteesta valtavasti lisäbuustia ja uskoa. Olimme työtiimin kanssa ravintolassa Garmisch-Partenkirchenissä, kun sanoin ääneen ajatukseni ja unelmani:

”Hei jätkät, jonain päivänä olemme Formula 1 -maailmassa.”

Se oli aika kova heitto ja tavoite, sillä en tuntenut formula ykkösistä ketään.

En edes ollut erityisemmin Formula 1 -fani tai tiennyt lajista sen syvällisemmin. F1 vain tuntui silloin urheilutapahtumien korkeimmalta mahdollisesta tasolta, jonne olisi hienoa mutta erittäin hankalaa päästä töihin. Olin nuorena matkaoppaana Barcelonassa kokenut hieman Formula 1 -maailmaa, ja brändin ja koko F1-universumin suuruus oli tehnyt minuun vaikutuksen.

Rinnastin oman palveluni laadun samalle tasolle, mitä Formula 1 minulle edusti – molemmat olivat mielestäni huippuluokkaa.

Kun sanoin ääneen sen rohkean ajatuksen, että palvelumme pitäisi olla Formula 1 -tasoista, alitajunnassani tapahtui jotain. Tekemiseeni löytyi vielä uusi pykälä tarkkuutta ja asennetta.

Uskoin vahvasti siihen, että silloisella palvelukokemuksellani ja -taidollani voisin päästä minne vain. Ja miten sitten kävikään?

Se F1 jäi elämään ajatuksissani.

Jatkoin elämääni normaalisti, mutta hokema ”jonain päivänä Formula 1 -maailmassa” muistutti minua aina silloin tällöin siitä, että haluan tehdä asioita samalla pieteetillä ja intohimolla kuin formula ykkösissä tehdään.

Seurasin sivusta, mitä Formula 1 -maailmassa tapahtui, ja mielessäni nostin palveluni laatutason samalle viivalle. Halusin, että meidän palvelustamme tulisi yhtä särmä kokemus kuin formuloista. Tavoittelin samaa tarkkuutta, latausta ja tunnetta.

Elämä kuljetti minua eteenpäin. F1 muhi alitajunnassani enkä suoranaisesti miettinyt, mikä olisi juuri oikea reitti formula ykkösiin, mutta Suomen Mr. Mercedeksen Antti Mörön kautta törmäsin Niko ja Keke Rosbergiin Suomen Lapissa. Sain hiukan auttaa heitä – ja yllättäen asiat lähtivät liikkeelle

oikeaan suuntaan. Sitten Vehon kautta tuli toimeksianto autonkuljettajaksi, minkä ansiosta tutustuin F1-piireihin, ja niin nämä ihmiset alkoivat viedä minua palvelun näkökulmasta eteenpäin monella eri tasolla.

Myöhemmin tapasin vielä autourheilupäättäjä, vuorineuvos Kari O. Sohlbergin, joka lopulta aukaisi minulle F1-portin. Yhtenä päivänä huomasin, että se Garmisch-Partenkirchenissä ääneen lausuttu unelma oli lopulta käynyt toteen.

Siellä minä olin, työskentelin formula ykkösissä. Pääsin käymään monessa paikassa, kun reissasin ympäri maailmaa monen vuoden ajan.

Miten se oli mahdollista?

Olin jo pitkään toiminut alkuperäisen F1-ajatukseni mukaisesti. Olin palvellut, pitänyt kiinni uskosta ja halusta toimia samalla tavalla kuin tavoitteeni edellytti. Olin tehnyt kovasti töitä ja tартunut erilaisiin mahdollisuuksiin.

En tiedä, uskonko kohtaloon. Ehkä en. Mutta uskon siihen, että kun tekee tarpeeksi ja pitää kiinni suunnastaan, niin tilaisuudet osuvat kohdalle. Ne tulevat eteen. Mutta ne pitää myös käyttää. Niin kävi minulle.

Minulle unelmat ovat täysin tavoiteltavia asioita, jotka voi saavuttaa. Haaveilu on sitä, että vain unelmoi asioista eikä lähde niitä kohti.

En tiedä, mistä se kyky on minulle oikein siunaantunut, mutta olen tosiaan onnistunut muuttamaan unelmia todeksi monta kertaa elämässäni, vaikka minulle on usein naurettu, kun olen kertonut tavoitteistani. Löytöretkeilijä Pata Degerman on sanonut, että tavoitteiden asettaminen on kuin tähtäisi kiväärillä kaukaisuuteen. Katso kauas, aseta tavoite mielessäsi ja lukitse se alitajuntaasi. Unelmasta ei tarvitse kertoa kenellekään, sillä siinä hetkessä, kun ihminen unelmoi ja asettaa tavoitteita, ei löydy ketään muuta, joka uskoisi siihen asiaan kuin hän itse. Voi kuulla kannustavia mielipiteitä, mutta kukaan muu ei usko sen unelman toteutumiseen.

Kun olet lukinnut mielessäsi, että sinusta tulee vaikkapa maailman paras muurari, alat automaattisesti elää sitä asiaa todeksi. Jonain päivänä huomaat, että vaikka sinusta ei tulutkaan maailman parasta muuraria, sinusta tuli Suomen paras. Sekin on aivan okei. Kun asetat tavoitteet korkealle tai tavoitteet hankalasti saatavia asioita mutta uskot siihen itse, alat automaattisesti tehdä pieniä tekoja, jotka johtavat sinut todella lähelle tavoitettasi.

Minulla on tästä lukuisia esimerkkejä omasta elämästäni, F1-keissin lisäksi.

Muutamia vuosia sitten olin palanut loppuun ja kaikki oli muutenkin mennyt pieleen elämässäni – olin kokenut konkurssin ja avioeron. Koko omaisuuteni mahtui putkikassiin eikä minulla ollut edes asuntoa. Lähdin rahattomana raketamaan elämäni uudelleen Tampereella. Sain järjestettyä itselleni väliaikaisen asunnon, mutta rahat eivät riittäneet täysin kaikkiin kustannuksiin. Kävellessäni kaupungilla mieleni alkoi kirkastua. Istuin Näsijärven rannalla penkillä ja katselin uutta hienoa asuinalueita. Ajattelin silloin näin: ”Tamperehan näyttää hyvältä, olisi kiva asua tuossa talossa. Olisi kätevää, jos minulla olisi sähköauto, jonka voisin ladata tallissa, ja mennä sitten hissillä suoraan omaan asuntooni.”

Näin tällaisen kuvan mielessäni ja uskoin siihen täysin. Sen jälkeen eteeni tuli erilaisia tilanteita ja mahdollisuuksia, eikä mennyt kovin pitkää aikaa, kun asuin siinä talossa, lataisin sähköautoani tallissa ja nousin hissillä autotallista kotiin.

Ammatin vaihtaminen järjestyksenvalvojasta conciergeksi on toinen esimerkki. Kukaan ei aluksi uskonut, että minusta tulisi concierge – harva edes tiesi, mitä se tarkoittaa. En saanut juurikaan kannustusta, mutta kun uskoin ja tein töitä tavoitteen eteen, minusta lopulta tuli concierge. Vaihdoin elämäni ja ammattini, ja pääsin samalla tutustumaan todella mielenkiintoisiin asioihin.

Uskon, että kykyni rakentaa unelmia ja mennä niitä kohti pohjautuu pitkälti lapsuuteni painiurheiluun. Painisalilla opin hyvin yksinkertaisesti, että jos haluaa jotain, ainoa keino on uskoa siihen ja alkaa tehdä töitä sen eteen.

Sanonta ”ole varovainen sen suhteen, mitä haluat, sillä saatat saada sen” pitää paikkansa. Usein ihmiset haluavat jotain, mitä eivät ole pohtineet loppuun asti. Kun he saavat haluamansa, he tajuaavat, etteivät he haluakaan sitä. Minulle kävi niin järjestyksenvalvonta-alalla.

Saavutin lopulta tavoitteeni, ja olin Suomen lähes suurimman yksityisen järjestyksenvalvontayrityksen kasvot ja veturi. Tein myyntiä, solmin suhteita ja vastasin kaikesta. Laajensin ja kasvatin firmaa, kunnes yhtenä päivänä katsoin ympärilleni ja tajusin, että tämä ei ole sitä, mitä haluan elämältäni.

Ala oli kovin macho, lopulta liian macho minulle.

Ehkä siihen vaikutti se, että olin lapsesta asti kuullut iso-veljeltäni ja lähipiiriltäni tarinoita kaikenlaisista laitapuolen kulkijoista. Näin jo lapsena sitä elämää liian läheltä. Isäni puukottamat ihmiset näyttivät valtavia arpiaan minulle kadulla, kun olin vielä lapsi. Veljeni vietti paljon aikaa vankilassa ja mielisairaalassa, jonne saatoin häntä lukuisat kerat. Satojen omien kamppailujen jälkeen fyysisten voimien ja kovuuden mittaaminen oli kärsinyt inflaation.

Olin kuullut vuosikausia kovia, pelottavia ja rankkoja juttuja siitä, kuka voittaa kenetkin, kenellä on hienoja autoja ja kenellä on rahaa. Olin täysin väsynyt niihin tarinoihin ja ajattelin: ”Ei helvetti, eikö voitaisi puhua jostain normaaleista asioista?” Lähipiiristäni monet kuitenkin ihailivat sitä kulttuuria. Se maailma tukehdutti minut. Olen sanonut aiemminkin, että liian macho- ja kovisroolin leikkiminen oli minulle liikaa, koska en enää uskonut siihen. Olin nähnyt, mihin se johtaa. Tiesin jo, mihin sellainen maailma lopulta vie, ja jättäydyin siltä alalta pois. Ryhdyin conciergeksi.

Kun nyt luen tai ja kuuntelen true crime -kirjallisuutta ja alamaailman tarinoita, niistä löytyy minullekin monta tuttua henkilöä. Kun olin yksityisellä turvallisuusalalla, nämä kirjojen ihmiset olivat järjestäytyneen rikollisuuden ja alamaailman puolella eläviä pahoja henkilöitä. Kun vuodet ovat vierineet ja olen kuunnellut ja lukenut heidänkin kirjojaan, on ollut helppo huomata, että kyllä silläkin alalla ihmiset muuttuvat ja tulevat järkiinsä. Tärkeintä ei ole enää se, kuka vetää ketäkin turpaan ja kuka nostaa eniten penkistä, vaan ihmiset ovat ikään kuin aikuistuneet.

Voit manifestoida mitä tahansa: parisuhdetta, työpaikkaa, taloutta, ystävyssuhteita tai harrastuksia. Se tarkoittaa sitä, että jos haluat saavuttaa jotain, sinun on tiedettävä, mitä haluat. Lukitse tavoitteesi tai unelmasi mieleesi, kirjoita se ylös paperille ja pidä se tallessa. Ole aktiivinen ja tartu mahdollisuuksiin. Älä mene aina raha edellä. Muista, että tekemällä asioita niin sanotusti ”pro bono”, eli auttamalla ihmisiä pyyteettömästi, saatat viedä itsesi seuraavalle tasolle. Sitä kautta voit vaikka verkostoitua ja tutustua uusiin ihmisiin, jotka antavat mahdollisuuksia ja auttavat sinua taas lähemmäksi unelmaasi. Mikään ei tule itsestään, joten sinun on oltava aktiivinen, jotta asiat muuttuvat todeksi. Aseta tavoite unelmalle, usko siihen ja ala elää sitä todeksi. Pian huomaat, että olet lähellä unelmaasi. Kunhan tiedät, voitko elää sen haluamasi asian kanssa.

Concierge Jussi Lehtisen värikkäät seikkailut jatkuvat

VIP -palveluiden erikoismies Jussi Lehtisen elämä on kuin suoraan Hollywood-elokuvasta. Hänelle soimitaan, kun täytyy huolehtia maailmantähdistä, miljardööreistä, yritysjohtajista tai kuninkaallisen perheen jäsenistä.

Myyntimenestykseksi nousseen *Concierge – VIP-erikoismies* -muistelmakirjan jälkeen Lehtistä pyydettiin mukaan *Rikkaat ja rahattomat* -tv-ohjelmaan. Kummalle puolelle, Lehtinen kysyi. Rikkaiden, kuului vastaus. Ette tainneet lukea kirjaa, Lehtinen totesi.

Omaisuuksien hallinta ei ole koskaan kuulunut Jussi Lehtisen ydinosuuteen, mutta palvelun, hurmaamisen ja käytöstävät hän taitaa. Niiden avulla hän on noussut katu-
jatkästä maailmalla matkaavaksi herrasmieheksi, johon ollaan yhteydessä, kun halutaan jotain erityistä. Lehtisen omat vauhdikkaat elämänvaiheet osoittavat, kuinka voimakkaasti palvelu ja käytöstävät vaikuttavat bisneksessä ja arjessa.

9 789520 465162

www.tammi.fi

99.1

ISBN 978-952-04-6516-2